

гарантованого боргу до доходів державного бюджету, %									
Частка зовнішнього боргу у загальній сумі державного боргу	78, 8	75, 4	66, 8	64, 0	63, 3	59, 9	51, 4	55, 6	52,6
Відношення державних витрат до ВВП, %	31,4	32,6	33,7	34,9	32,0	34,9	34,8	33,4	29,1
Рівень монетизації на кінець періоду, %	55,0	54,4	53,4	55,2	52,6	54,8	62,5	61,1	50,2

Джерело : * розраховано на основі [4, 5, 6]

** прогнозний рівень

Протидія негативним факторам впливу, які стоять на перешкоді забезпечення стійкості державних фінансів України потребує не тільки рішучих дій щодо побудови ефективної системи, яка буде управляти державними фінансами країни, а й вирішення нагальних проблем раціоналізації структури державних видатків, проведення недискримінаційної щодо реального сектора економіки фіскальної політики та скорочення рівня державного боргу та збільшення інвестиційної складової національної економіки України.

Список використаних джерел:

1. Квач Я.П.. Проблеми та перспективи реформування державних фінансів в Україні/ Я.П. Квач// Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. – 2015 . - №1. – С.112-121.
2. Моніторинг факторів, що створюють ризики стійкості державних фінансів України: науково-аналітичні матеріали /А. І. Даниленко, В.В. Зимовець; НАН України; Ін-т екон. та прогноз. – К. – 2015. – С. 2–13
3. Молдован О. О. Новий етап реформи системи державних фінансів України:ключові пріоритети та завдання / О. О. Молдован // Фінанси України. –2014. – № 8. – С. 57-69.
4. Статистична інформація Державного комітету статистики України// [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>,
5. Статистична інформація Національного банку України// [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua>
6. Річні звіти МФУ «Про виконання Державного бюджету України за 2007-2015 роки»// [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/archive/main?cat_id=51703

УДК 368.81

Майорова Т.В.

*д. е. н., професор, завідувач кафедри інвестиційної діяльності
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

Шляхи підвищення ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ БЮДЖЕТНИХ ВАЖЕЛІВ У СТИМУЛЮВАННІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ

Однією із основних умов досягнення довготривалих позитивних темпів зростання вітчизняної економіки є активна діяльність держави у фінансовому забезпеченні інвестиційної діяльності через бюджетні важелі, які мають забезпечувати нарощення фінансових ресурсів через механізми бюджетних інвестицій та опосередковано сприяти скорочення непродуктивних державних видатків і відповідного збільшення чистих заощаджень у розпорядженні недержавних секторів економіки.

Встановлюючи пріоритетом соціальну спрямованість бюджетних видатків та орієнтуючись на завдання мінімізації дефіциту бюджету, уряд, нажалі, обмежує інвестиційну функцію бюджету, що гальмує оновлення економіки і запровадження інновацій. Як результат – низька ефективність використання бюджетних важелів, структурні деформації середовища ринкової координації та значні дисбаланси розвитку національної економіки, завдали суттєвого негативного впливу на інвестиційну діяльність суб'єктів господарювання.

Якщо проаналізувати фактичне виконання плану за державними інвестиціями (капітальними видатками), то можемо виявити, що за останні п'ять років жодного разу він не виконувався, ні за державним, ні за місцевими бюджетами (рис. 1).

Найбільше невиконання плану капітальних видатків було у 2008р., коли із запланованих 27922 млн. грн. з державного бюджету в економіку України було направлено лише 720 млн. грн., або 2,58%. Суттєве невиконання відбулося і в 2011р. – лише 31281 млн. грн. із запланованих 43135 млн. грн., 72,53%. Зрозуміло, що за умов соціально-економічної кризи та військових дій на Сході країни ситуація не покращилася і в 2013-2015 роках. План виконання капітальних видатків за кошти державного та місцевого бюджетів був виконаний у 2014 році лише на половину – 49,93% та 51,6% відповідно. Дещо кращою була ситуація у 2015 році, коли план виконання державних видатків становив 68,91% та 83,04% відповідно.

Ми вважаємо, що передумови ефективності та дієвості бюджетних важелів в інвестиційній сфері повинні забезпечувати здатність держави ставити і досягати стратегічні орієнтири розвитку відповідно до національних інтересів, виконувати завдання, пов'язані із впливом на соціально-економічні процеси, дотримуватися визначених пріоритетів, а також нейтралізувати можливі загрози економічній безпеці з застосуванням важелів, властивих ринковій економіці.

Насамперед мають бути закладені основи державної інвестиційної політики, яка здатна забезпечити адекватне реагування держави на найважливіші виклики, у тому числі, пов'язані зі світовими кризовими процесами, провідними тенденціями розвитку світової економіки – глобалізацією та постіндустріальною модернізацією. За таких умов провідним завданням має стати випереджальне нарощування державних інвестицій, що стане важливим свідченням покращення ділової активності в державі та потужним імпульсом для економічного зростання, а стратегічним орієнтиром – виведення обсягу капітальних видатків на рівень не менше ніж 25 % видатків зведеного бюджету.

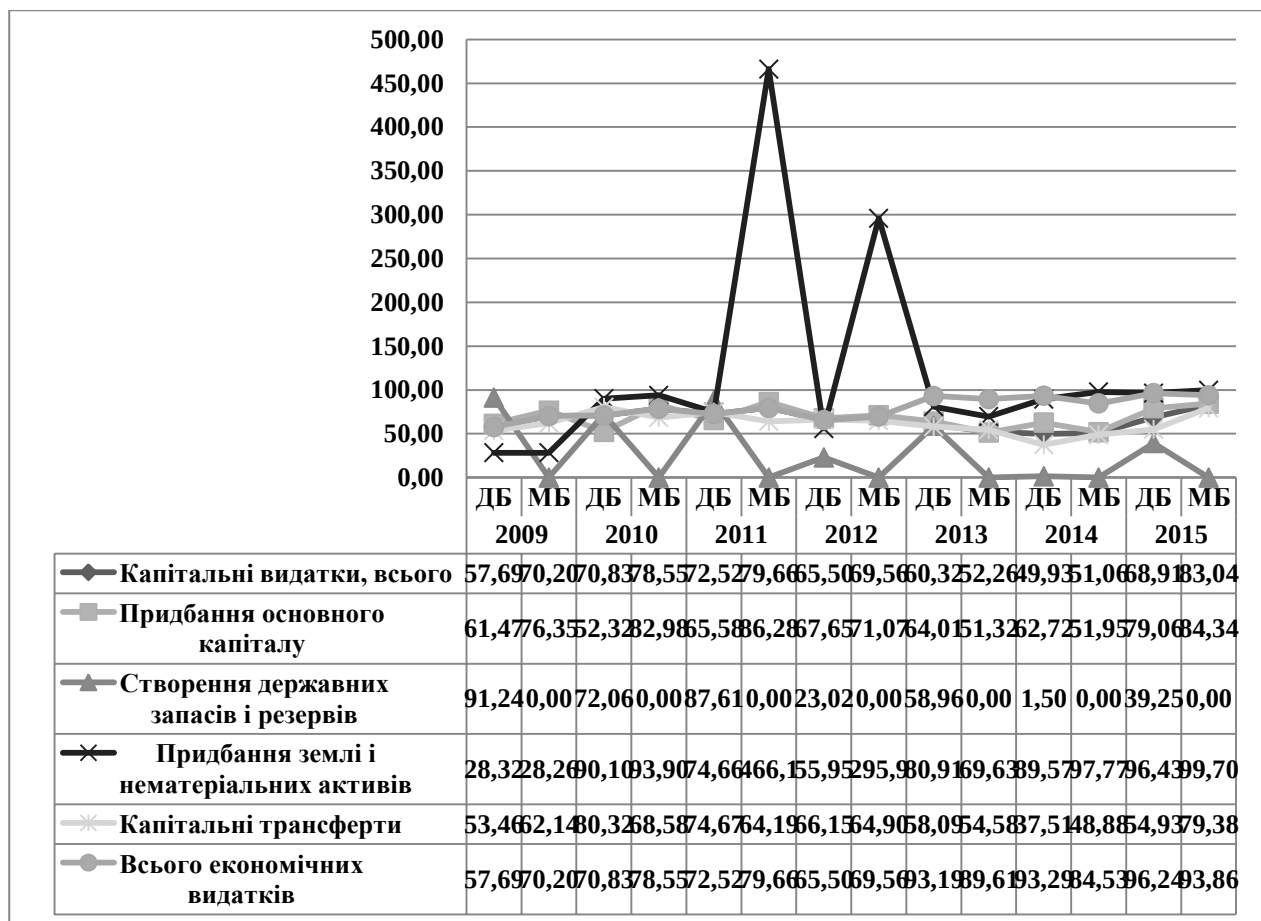

Рис. 1. План виконання капітальних видатків за державним та місцевими бюджетами

Складено автором за джерелом: [1]

Обов'язковою умовою нарощування державного інвестування є удосконалення механізмів розподілу інвестиційних коштів та контролю за їх використанням. Це потребує покращення інституційної основи видатків розвитку.

Враховуючи існуючі прорахунки у бюджетній політиці стратегічними пріоритетами у державній інвестиційній політиці України мають бути:

- ❖ спрямування державних інвестицій у структурну перебудову промислового та аграрного комплексів та створення замкнених ланцюгів виробництва, що сприятиме досягненню конкурентних переваг у довгостроковій перспективі, адаптації виробництва до вимог ринку, а також становленню в Україні ефективного внутрішнього ринку та розвитку імпортозаміщення;

- ❖ підвищення інноваційної складової державних інвестицій, що дозволить модернізувати виробничий та науково-технологічний потенціал підприємств, сприятиме розвитку виробництва продукції з високою доданою вартістю та зменшенню технологічного розриву з розвиненими країнами;

- ❖ забезпечення контролю за цільовим використанням наданих державою пільг та субсидій на розвиток та модернізацію шляхом встановлення для їх

одержувачів нормативів з виробництва та/або експорту продукції, а також відповідних механізмів звітності та контролю;

❖ підвищення ролі держави як інвестора інноваційної діяльності шляхом реалізації інноваційних проектів на принципах державно-приватного партнерства, а також запровадження механізмів державного страхування ризиків, пов'язаних з розвитком інноваційних напрямів, що передбачає надання державних гарантій при кредитуванні інноваційних проектів, які на початковому етапі є непривабливими для приватних інвесторів через їх ризикованість, але у довгостроковій перспективі забезпечують конкурентні переваги для української економіки;

❖ створення системи персональної відповідальності та забезпечення ефективного контролю на всіх стадіях виконання цільових програм, що сприятиме підвищенню їх ефективності та унеможливить нецільове використання бюджетних коштів та ін.

Переорієнтація бюджетно-податкової політики на надання державної підтримки галузям господарства, які спроможні в середньостроковому періоді забезпечити підвищення технічного рівня виробництва забезпечить зростання продуктивності праці та отримання конкурентних переваг на світових ринках.

Список використаних джерел:

1. Виконання Державного бюджету України / Офіційний сайт Державної казначейської служби України / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.treasury.gov.ua/main/uk/doccatalog/list?currDir=146477>

УДК 339.7

*Максименко А.А.
старший викладач кафедри фінансові ринки
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

НОВА РЕФОРМА КВОТ ТА СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ МВФ

У січні 2016 року завершився черговий історичний етап реформування Міжнародного Валютного Фонду (МВФ). Було виконано умови для здійснення 14-го загального перегляду квот Міжнародного Валютного Фонду (МВФ), який передбачає історичні зміни в системі управління та постійному капіталі Фонду.

Пакет реформ квот і системи управління передбачав збільшення вдвічі квот МВФ в рамках 14-го загального перегляду квот і значний перерозподіл часток квот МВФ на користь динамічно зростаючих країн з ринком, що формується, і країн, що розвиваються.

Станом на січень 2016 року майже сто відсотків держав-членів МВФ дали свою згоду на збільшення розмірів їх квот, хоча для вступу в силу Поправки про реформу Ради керуючих та збільшення квот, затвердженої Радою керуючих Фонду в 2010 році, вимагало згоди трьох п'ятих держав-членів Фонду, які мають 85 відсотків від загального числа голосів.

Для того, щоб відповідні нові квоти вступили в силу, держави -члени повинні сплатити свої квоти протягом 30 днів: